KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 6.7.2007
KOM(2007) 387 v konečném znění

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

týkající se podpisu Úmluvy mezi Evropským společenstvím a Islandskou republikou, Norským královstvím, Švýcarskou konfederací a Dánským královstvím o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

(předložený Komisí)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. Politické a právní souvislosti

Dne 16. září 1988 podepsaly členské státy Evropských společenství a Islandská republika, Norské království a Švýcarská konfederace Luganskou úmluvu o příslušnosti a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech. Tato úmluva označovaná jako „Luganská úmluva“ rozšířila uplatňování pravidel, která vyplývají z Bruselské úmluvy z roku 1968 týkající se stejného předmětu úpravy a uzavřené mezi členskými státy ES, na některé členské státy Evropského sdružení volného obchodu.

Jednání o revizi Bruselské úmluvy z roku 1968 a Luganské úmluvy z roku 1988 proběhla v letech 1998–1999 v rámci jednání *ad hoc* pracovní skupiny rozšířené o Švýcarsko, Norsko a Island. Na základě těchto jednání byla odsouhlasena předloha úmluvy, kterou připravila tato pracovní skupina. Rada toto znění schválila na svém zasedání ve dnech 27. a 28. května 1999 (JUSTICIV 60 ze dne 30. dubna 1999).

Po vstupu Amsterdamské smlouvy v platnost dne 1. května 1999 se záležitosti, na něž se vztahuje Bruselská úmluva z roku 1968, staly podle čl. 61 písm. c) a článku 65 Smlouvy o ES předmětem politiky Společenství. V důsledku toho byla Bruselská úmluva z roku 1968 zapracována do nařízení, a to do nařízení (ES) č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech. Při této příležitosti došlo k modernizaci Bruselské úmluvy a k navržení rychlejšího a účinnějšího systému uznávání a výkonu rozhodnutí.

S ohledem na souvislosti mezi režimy úmluv „Brusel“ (ES) a „Lugano“ o příslušnosti, uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, je třeba pozměnit Luganskou úmluvu tak, aby odrážela vývoj režimu Bruselské úmluvy. Za účelem dosažení stejné úrovně oběhu soudních rozhodnutí v rámci příslušných států ESVO je především zapotřebí sladit systém uznávání a výkonu rozhodnutí.

Komise dne 22. března 2002 předložila doporučení pro se rozhodnutí Rady, kterým se Komise pověřuje, aby zahájila jednání o přijetí úmluvy mezi Společenstvím a Dánskem (na základě protokolu o jeho postavení), na straně jedné, a Islandem, Norskem, Švýcarskem a Polskem, na straně druhé, o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, která by nahradila Luganskou úmluvu ze dne 16. září 1988 (SEK(2002) 298 v konečném znění).

Rada na svém zasedání ve dnech 14. a 15. října 2002 schválila směrnice pro vyjednávání, které Komisi pověřují zahájit jednání o nové Luganské úmluvě.

Rada na svém zasedání ve dnech 27. a 28. února 2003 rozhodla požádat Evropský soudní dvůr o stanovisko týkající se otázky, zda uzavření nové Luganské úmluvy spadá do výlučné pravomoci Společenství nebo zda se týká pravomoci, kterou Společenství sdílí s členskými státy. Evropský soudní dvůr ve svém stanovisku 1/03 ze dne 7. února 2006 uvedl, že uzavření nové Luganské úmluvy zcela spadá do výlučné pravomoci Společenství.

Jednání byla po oznámení stanoviska Soudního dvora obnovena a k jejich finalizaci došlo na jednání konaném v Bruselu dne 28. března 2007.

Podle článků 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství se Dánsko neúčastní hlavy IV Smlouvy. V důsledku toho nejsou akty Společenství přijaté mimo jiné v oblasti soudní spolupráce v občanských věcech v Dánsku závazné a použitelné. Dánsko se proto podílí na sjednání nové Luganské úmluvy jako její smluvní strana, nikoli jako členský stát Evropského společenství. Pokud jde o vztahy mezi ostatními členskými státy ES a Dánským královstvím, budou se na ně na základě dohody mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech podepsané v Bruselu dne 19. října 2005 ode dne 1. července 2007 uplatňovat ustanovení nařízení (ES) č. 44/2001.

2. Výsledky jednání

Novou Luganskou úmluvu Komise sjednala podle směrnic Rady pro vyjednávání a v úzké spolupráci se zvláštním výborem jmenovaným Radou, který byl Komisi v průběhu jednání nápomocen.

V důsledku toho úmluva zejména:

- v obecné rovině slaďuje znění úmluvy se zněním nařízení (ES) č. 44/2001, jak pokud jde o pravidla o příslušnosti, tak o pravidla o uznávání a výkonu, s výjimkou menších změn a upřesnění. S ohledem na jednu z těchto změn týkající se čl. 22 odst. 4 úmluvy učiní ES při ratifikaci úmluvy prohlášení, že hodlá upřesnit rozsah působnosti čl. 22 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 s ohledem na zapracování příslušné judikatury ESD týkající se řízení, jejichž předmětem je zápis nebo platnost práv duševního vlastnictví, čímž se zajistí obdoba s čl. 22 odst. 4 úmluvy. V této souvislosti se odkáže na studii zahájenou Komisí, která má vyhodnotit provádění nařízení (ES) č. 44/2001;

- přizpůsobuje znění úmluvy tak, aby odráželo výlučnou pravomoc Evropského společenství uzavřít novou Luganskou úmluvu;

- přizpůsobuje znění tak, aby odráželo specifické postavení Dánska;

- zavádí systém uplatňování Luganské úmluvy a nařízení (ES) č. 44/2001 na jednotlivé případy, který je obdobný jako systém upravený v článku 54b Luganské úmluvy z roku 1988;

- v článku 67 umožňuje smluvním stranám zachovat a uzavírat mezinárodní dohody ve vymezených věcech a v této souvislosti stanoví, že uznání a výkon rozhodnutí vydaného na základě takové dohody může být v členském státě ES zamítnut z dalších důvodů, pokud směřuje proti osobě, která má bydliště v členském státě ES;

- v článku 68 stanoví podmínky, jejichž splnění je nutné k tomu, aby smluvní strany mohly zachovat a uzavírat mezinárodní dohody s třetími státy, které zabraňují uznávání a výkonu rozhodnutí vydaných soudy států, které jsou vázány touto úmluvou, proti žalovaným s trvalým bydlištěm nebo obvyklým pobytem ve třetím státě v případech, kdy lze rozhodnutí uznat pouze na základě příslušnosti.

- upravuje možnost rozšířit uplatňování nové úmluvy na některá neevropská území, která jsou součástí území členských států nebo za jejichž vnější vztahy tyto členské státy odpovídají tak, aby se zachoval původní zeměpisný rozsah působnosti Bruselské úmluvy

z roku 1968 a Luganské úmluvy z roku 1988. Pokud jde o vztahy mezi členskými státy Evropského společenství a neevropskými územími, nová úmluva nahradí v případě tohoto rozšíření Bruselskou úmluvu z roku 1968;

- na základě přechodných ustanovení nahradí Luganskou úmluvu z roku 1988.

3. Závěry

Komise s ohledem na příznivý výsledek jednání doporučuje Radě přijmout rozhodnutí týkající se podpisu Úmluvy mezi Evropským společenstvím a Islandskou republikou, Norským královstvím, Švýcarskou konfederací a Dánským královstvím o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

týkající se podpisu Úmluvy mezi Evropským společenstvím a Islandskou republikou, Norským královstvím, Švýcarskou konfederací a Dánským královstvím o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 61 písm. c) a ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise[1],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Členské státy Evropských společenství podepsaly dne 16. září 1988 mezinárodní dohodu s Islandskou republikou, Norským královstvím a Švýcarskou konfederací o příslušnosti a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Luganská úmluva)[2], čímž rozšířily uplatňování Bruselské úmluvy ze dne 27. září 1968 týkající se týchž záležitostí (Bruselská úmluva)[3] na Island, Norsko a Švýcarsko.

(2) Jednání o revizi Bruselské úmluvy z roku 1968 a Luganské úmluvy z roku 1988 proběhla v letech 1998–1999 v rámci jednání *ad hoc* pracovní skupiny rozšířené o Švýcarsko, Norsko a Island. Na základě těchto jednání byla navržena předloha úmluvy, kterou připravila tato pracovní skupina a schválila Rada na svém zasedání konaném ve dnech 27. a 28. května 1999.

(3) Nařízením (ES) č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech došlo k modernizaci pravidel vyplývajících z Bruselské úmluvy a ke zrychlení a zefektivnění systémů uznávání a výkonu.

(4) S ohledem na podobnost režimů příslušnosti, uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech vyplývajících z Bruselské a Luganské úmluvy je třeba sladit pravidla vyplývající z Luganské úmluvy s nařízením (ES) č. 44/2001 tak, aby se dosáhlo stejné úrovně oběhu soudních rozhodnutí v příslušných státech ESVO.

(5) Podle Protokolu o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o Evropské unii (Smlouva o EU) a ke Smlouvě o založení Evropského společenství (Smlouva o ES) se Dánsko neúčastní hlavy IV Smlouvy o ES. Dánsko by se mělo účastnit nové dohody

---

1 Úř. věst. C, s .
2 Úř. věst. L 319, 25.11.1988, s. 9.
3 Úř. věst. C 299, 31.12.1972, s. 32 (konsolidované znění).

týkající se stejného předmětu úpravy jako její smluvní strana, aby se na něj ustanovení Luganské dohody uplatňovala.

(6) Rozhodnutím ze dne 27. září 2002 pověřila Rada Komisi, aby sjednala úmluvu mezi Společenstvím a Dánskem – na základě protokolu o jeho postavení – na straně jedné a Islandem, Norskem, Polskem a Švýcarskem na straně druhé o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, která by nahradila Luganskou úmluvu.

(7) Komise jménem Společenství tuto úmluvu sjednala s Islandskou republikou, Norským královstvím, Švýcarskou konfederací a Dánským královstvím.

(8) Spojené království a Irsko se v souladu s článkem 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska připojenému ke Smlouvě o EU a Smlouvě o ES účastní přijímání a uplatňování tohoto rozhodnutí.

(9) Dánsko se v souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska neúčastní přijetí tohoto rozhodnutí, není jím vázáno a nepodléhá jeho uplatňování.

(10) Úmluva, která byla parafována v Bruselu dne 28. března 2007, by měla být podepsána.

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Úmluva mezi Společenstvím a Islandskou republikou, Norským královstvím a Švýcarskou konfederací, na straně jedné, a Dánským královstvím (na základě Protokolu o postavení Dánska), na straně druhé, o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, která má nahradit Luganskou úmluvu ze dne 16. září 1988, se tímto, za předpokladu, že dojde k jejímu uzavření, jménem Společenství schvaluje.

Znění úmluvy se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Předseda Rady je oprávněn určit osobu nebo osoby zmocněné podepsat jménem Evropského společenství Úmluvu mezi Evropským společenstvím a Islandskou republikou, Norským královstvím, Švýcarskou konfederací a Dánským královstvím o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda

PŘÍLOHA

ÚMLUVA

o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí

v občanských a obchodních věcech

V Luganu dne…

PREAMBULE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY TÉTO ÚMLUVY

ODHODLÁNY posílit na svých územích právní ochranu zde usazených osob,

DOMNÍVAJÍCE SE, že je za tímto účelem nezbytné určit mezinárodní příslušnost, usnadnit uznávání a zavést zrychlený postup pro zajištění výkonu soudních rozhodnutí, veřejných listin a soudních smírů,

VĚDOMY SI spojení mezi sebou, což bylo na hospodářském poli potvrzeno dohodami o volném obchodu, uzavřenými mezi Evropským společenstvím a některými členskými státy Evropského sdružení volného obchodu,

BEROUCE V ÚVAHU:

– Bruselskou úmluvu ze dne 27. září 1968 o příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ve znění úmluv o přistoupení v rámci postupného rozšiřování Evropské unie;

– Luganskou úmluvu ze dne 16. září 1988 o příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, která rozšiřuje používání pravidel Bruselské úmluvy z roku 1968 na některé členské státy Evropského sdružení volného obchodu.

– nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, které nahradilo výše uvedenou Bruselskou úmluvu;

– dohodu mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsanou v Bruselu dne 19. října 2005;

PŘESVĚDČENY, že rozšíření pravidel stanovených v nařízení (ES) č. 44/2001 na smluvní strany tohoto právního aktu posílí právní i hospodářskou spolupráci,

PŘEJÍCE SI zajistit co nejjednotnější výklad tohoto právního aktu,

se v tomto duchu ROZHODLY uzavřít tuto úmluvu a

DOHODLY SE TAKTO:

HLAVA I

OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1

1. Tato úmluva se vztahuje na věci občanské a obchodní bez ohledu na druh soudu. Nevztahuje se zejména na věci daňové, celní a správní.

2. Tato úmluva se nevztahuje na

a) věci osobního stavu, způsobilosti fyzické osoby k právům a právním úkonům, majetkové vztahy mezi manželi a dědění, včetně dědění ze závěti;

b) konkursy, vyrovnání a podobná řízení;

c) sociální zabezpečení;

d) rozhodčí řízení.

3. V této úmluvě se pojmem „stát vázaný touto úmluvou“ rozumí jakýkoli stát, který je smluvní stranou této úmluvy nebo členským státem Evropského společenství. Rozumí se jím také Evropské společenství.

HLAVA II

PŘÍSLUŠNOST

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 2

1. Nestanoví-li tato úmluva jinak, mohou být osoby, které mají bydliště na území některého ze států vázaného touto úmluvou, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu.

2. Na osoby, které nejsou státními příslušníky státu vázaného touto úmluvou, v němž mají bydliště, se použijí pravidla pro určení příslušnosti, která se použijí pro jeho vlastní státní příslušníky.

Článek 3

1. Osoby, které mají bydliště na území některého státu vázaného touto úmluvou, mohou být u soudů jiného státu vázaného touto úmluvou žalovány pouze na základě pravidel stanovených v oddílech 2 až 7 této hlavy.

2. Na tyto osoby nelze použít zejména pravidla pro určení příslušnosti uvedená v příloze I.

Článek 4

1. Nemá-li žalovaný bydliště na území některého státu vázaného touto úmluvou, určuje se příslušnost soudů každého státu vázaného touto úmluvou podle jeho vlastních právních předpisů, s výhradou ustanovení článků 22 a 23.

2. Proti takovému žalovanému se každá osoba, která má bydliště na území některého státu vázaného touto úmluvou, může v tomto státě odvolávat bez ohledu na svou státní příslušnost na pravidla pro určení příslušnosti platná v tomto státě, zejména na pravidla uvedená v příloze I, stejným způsobem jako jeho vlastní státní příslušníci.

Oddíl 2

Zvláštní příslušnost

Článek 5

Osoba, která má bydliště na území některého státu vázaného touto úmluvou, může být u soudů jiného státu vázaného touto úmluvou žalována

1. a) pokud předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy, u soudu místa, kde závazek, o nějž se jedná, byl nebo měl být splněn;

b) pro účely tohoto ustanovení a pokud nebylo dohodnuto jinak, je místem plnění zmíněného závazku:

– v případě prodeje zboží místo na území státu vázaného touto úmluvou, kam podle smlouvy zboží bylo nebo mělo být dodáno,

– v případě poskytování služeb místo na území státu vázaného touto úmluvou, kde služby podle smlouvy byly nebo měly být poskytovány,

c) nepoužije-li se písmeno b), použije se písmeno a);

2. ve věcech týkajících se výživného,

a) u soudu místa, kde má oprávněná osoba k výživě bydliště nebo místo obvyklého pobytu, nebo

b) je-li věc týkající se výživného věcí vedlejší v řízení týkajícím se osobního stavu, u soudu, který je k tomuto řízení příslušný podle práva státu místa řízení, pokud tato příslušnost není založena pouze státní příslušností některé ze stran;

c) je-li věc týkající se výživného věcí vedlejší v řízení týkajícím se rodičovské zodpovědnosti, u soudu, který je k tomuto řízení příslušný podle práva státu místa řízení, pokud tato příslušnost není založena pouze na státní příslušností některé ze stran;

3. ve věcech týkajících se protiprávního jednání či jednání, které je postaveno na roveň protiprávnímu jednání, u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události;

4. jedná-li se o žalobu na náhradu škody nebo žalobu o uvedení do původního stavu vyvolanou jednáním, které je trestným činem, u soudu, u něhož byla podána obžaloba, je-li tento soud podle práva pro něj platného oprávněn rozhodovat o občanskoprávních nárocích;

5. jedná-li se o spor vyplývající z provozování pobočky, zastoupení nebo jiné provozovny, u soudu místa, kde se tyto složky nacházejí;

6. jako zakladatel, člen správní rady trustu nebo oprávněný z trustu, který byl zřízen zákonem nebo písemným nebo písemně potvrzeným ústním právním úkonem, u soudů státu vázaného touto úmluvou, na jehož území má trust sídlo;

7. jedná-li se o spor o zaplacení odměny za pomoc nebo záchrany nákladu nebo zboží, u soudu, v jehož působnosti tento náklad nebo zboží

a) byly zadrženy k zajištění této platby nebo

b) mohly být zadrženy k tomuto účelu, avšak byla složena jistota nebo bylo poskytnuto jiné zajištění;

toto ustanovení se použije pouze tehdy, pokud je potvrzeno, že žalovaný má práva k nákladu nebo zboží nebo tato práva měl v době poskytnutí pomoci nebo záchrany.

Článek 6

Osoba, která má bydliště na území některého státu vázaného touto úmluvou, může být též žalována,

1. je-li žalováno více osob společně, u soudu místa, kde má bydliště některý ze žalovaných, za předpokladu, že právní nároky jsou spojeny tak úzce, že je účelné je vyšetřit a rozhodnout o nich společně, aby se zabránilo vydání vzájemně si odporujících rozhodnutí v oddělených řízeních;

2. jedná-li se o žalobu o záruku nebo o intervenční žalobu, u soudu, u něhož byla podána původní žaloba, ledaže by toto řízení bylo zahájeno pouze proto, aby tato osoba byla odňata soudu, který je pro ni příslušný;

3. jedná-li se o vzájemnou žalobu, která se týká stejné smlouvy či stejné skutečnosti jako původní žaloba, u soudu, u něhož byla podána původní žaloba;

4. ve věcech týkajících se smlouvy nebo nároku ze smlouvy, kde žaloba může být spojena s žalobou týkající se věcných práv k nemovitostem proti témuž žalovanému, u soudu státu vázaného touto úmluvou, na jehož území se nemovitost nachází.

Článek 7

Je-li soud státu vázaného touto úmluvou podle této úmluvy příslušný k rozhodování v řízení o odpovědnosti při používání či provozování lodi, rozhoduje tento nebo jiný soud, určený místo něj podle práva tohoto státu, také o žalobách na omezení této odpovědnosti.

Oddíl 3

Příslušnost ve věcech pojištění

Článek 8

Ve věcech pojištění se příslušnost určuje podle tohoto oddílu, aniž jsou dotčeny článek 4 a čl. 5 bod 5.

Článek 9

1. Pojistitel, který má bydliště na území některého státu vázaného touto úmluvou, může být žalován,

a) u soudů státu, v němž má bydliště, nebo

b) v jiném státě vázaném touto úmluvou v případě žaloby podané pojistníkem, pojištěným nebo oprávněnou osobou u soudu místa bydliště žalobce, nebo

c) jedná-li se o spolupojistitele, u soudu státu vázaného touto úmluvou, u kterého je žalován hlavní pojistitel.

2. Nemá-li pojistitel bydliště na území některého státu vázaného touto úmluvou, avšak má v některém státě vázaném touto úmluvou pobočku, zastoupení nebo jinou provozovnu, je s ním při sporech vyplývajících z jejich provozu jednáno tak, jako by měl bydliště na území tohoto státu.

Článek 10

Ve věcech pojištění odpovědnosti nebo pojištění nemovitostí může být pojistitel kromě toho žalován u soudu místa, v němž nastala škodná událost. Totéž platí, jsou-li v téže pojistné smlouvě pojištěny a stejnou škodní událostí postiženy movité věci i nemovitosti.

Článek 11

1. Ve věcech pojištění odpovědnosti může být pojistitel žalován i u soudu, u něhož je podána žaloba poškozeného proti pojištěnému, pokud je to přípustné podle práva tohoto soudu.

2. Na žalobu, kterou poškozený podává přímo proti pojistiteli, se použijí články 8, 9 a 10, je-li taková přímá žaloba přípustná.

3. Stanoví-li právo, které je pro takovou přímou žalobu rozhodné, že se pojistník nebo pojištěný mohou k žalobě připojit, je týž soud příslušný i pro tyto osoby.

Článek 12

1. S výhradou čl. 11 odst. 3 může pojistitel žalovat pouze u soudů toho státu vázaného touto úmluvou, na jehož území má žalovaný bydliště, bez ohledu na to, zda je žalován pojistník, pojištěný nebo oprávněná osoba.

2. Tímto oddílem není dotčeno právo podat vzájemnou žalobu u soudu, u něhož byla podle tohoto oddílu podána původní žaloba.

Článek 13

Od ustanovení tohoto oddílu je možné se odchýlit pouze

1. dohodou uzavřenou po vzniku sporu,

2. dohodou umožňující pojistníkovi, pojištěnému nebo oprávněné osobě zahájit řízení u jiných soudů než těch, které jsou uvedeny v tomto oddíle,

3. dohodou uzavřenou mezi pojistníkem a pojistitelem, kteří mají v době uzavření smlouvy bydliště nebo obvyklý pobyt v témže státě vázaném touto úmluvou, jestliže tato dohoda zakládá příslušnost soudů tohoto státu, a to i v případě, že by škodná událost nastala v cizině, ledaže by taková dohoda nebyla podle práva tohoto státu přípustná,

4. dohodou uzavřenou pojistníkem, který nemá bydliště ve státě vázaném touto úmluvou, pokud se nejedná o povinné pojištění nebo o pojištění nemovitostí nacházejících se v některém státě vázaném touto úmluvou, nebo

5. dohodou týkající se pojistné smlouvy do té míry, v níž se vztahuje na jedno či více z rizik uvedených v článku 14.

Článek 14

Rizika uvedená v čl. 13 bodu 5 jsou tato:

1. veškeré škody

a) na námořních plavidlech, zařízeních při pobřeží a na volném moři nebo na letadlech, způsobené událostmi, které souvisí s jejich využíváním pro obchodní účely;

b) na přepravovaném zboží, s výjimkou zavazadel cestujících, při přepravě, která se uskutečňuje výlučně nebo z části těmito plavidly nebo letadly;

2. veškerá odpovědnost, s výjimkou odpovědnosti za škody na zdraví cestujících nebo za škody na jejich zavazadlech,

a) související s používáním nebo provozem námořních plavidel, zařízení nebo letadel uvedených v bodě 1 písm. a), pokud nejsou v případě letadel podle práva státu vázaného touto úmluvou, v němž je letadlo registrováno, ujednání o příslušnosti pro pojištění takových rizik zakázána;

(b) za škody, které jsou způsobeny na přepravovaném zboží během přepravy, ve smyslu bodu 1 písm. b);

3. veškeré finanční ztráty v souvislosti s používáním nebo provozem námořních plavidel, zařízení nebo letadel uvedeným v bodu 1 písm. a), zejména ztráty nákladu nebo charterové;

4. veškerá další rizika související s některým z rizik uvedených v bodech 1 až 3;

5. bez ohledu na body 1 až 4 všechna „velká rizika“.

Oddíl 4

Příslušnost ve věcech spotřebitelských smluv

Článek 15

1. Ve věcech týkajících se smlouvy uzavřené spotřebitelem pro účel, který se netýká jeho profesionální nebo podnikatelské činnosti, se příslušnost určuje podle tohoto oddílu, aniž jsou dotčeny článek 4 a čl. 5 bod 5,

a) jedná-li se o koupi movitých věcí na splátky nebo

b) jedná-li se o půjčku návratnou ve splátkách nebo o jiný úvěrový obchod určený k financování koupě takových movitých věcí nebo

c) ve všech ostatních případech, kdy byla smlouva uzavřena s osobou, která provozuje profesionální nebo podnikatelské činnosti ve státě vázaném touto úmluvou, na jehož území má spotřebitel bydliště, nebo pokud se jakýmkoli způsobem taková činnost na tento stát nebo na několik států včetně tohoto státu zaměřuje, a smlouva spadá do rozsahu těchto činností.

2. Nemá-li smluvní partner spotřebitele bydliště na území některého státu vázaného touto úmluvou, avšak v některém státě vázaném touto úmluvou má pobočku, zastoupení nebo jinou provozovnu, je s ním při sporech vyplývajících z jejich provozu jednáno tak, jako by měl bydliště na území tohoto státu.

3. Tento oddíl se nevztahuje na přepravní smlouvy, kromě případu, kdy smlouva poskytuje kombinaci dopravy a ubytování zahrnutou v ceně.

Článek 16

1. Spotřebitel může podat žalobu proti smluvnímu partnerovi buď u soudů státu vázaného touto úmluvou, na jehož území má tento smluvní partner bydliště, nebo u soudu místa, kde má bydliště spotřebitel.

2. Smluvní partner může podat žalobu proti spotřebiteli pouze u soudů státu vázaného touto úmluvou, na jehož území má spotřebitel bydliště.

3. Tímto článkem není dotčeno právo podat vzájemnou žalobu u soudu, u něhož byla podle tohoto oddílu podána původní žaloba.

Článek 17

Od ustanovení tohoto oddílu je možné se odchýlit pouze

1. dohodou uzavřenou po vzniku sporu,

2. dohodou umožňující spotřebiteli zahájit řízení u jiných soudů než těch, které jsou uvedeny v tomto oddíle, nebo

3. dohodou uzavřenou mezi spotřebitelem a jeho smluvním partnerem, kteří mají v době uzavření smlouvy bydliště nebo obvyklý pobyt v témže státě vázaném touto úmluvou, jestliže tato dohoda zakládá příslušnost soudů tohoto státu, ledaže by taková dohoda nebyla podle práva tohoto státu přípustná.

Oddíl 5

Příslušnost pro individuální pracovní smlouvy

Článek 18

1. Ve věcech individuálních pracovních smluv se příslušnost určuje podle tohoto oddílu, aniž jsou dotčeny článek 4 a čl. 5 bod 5.

2. Nemá-li zaměstnavatel, se kterým zaměstnanec uzavřel pracovní smlouvu, bydliště na území státu vázaného touto úmluvou, avšak má v některém státě vázaném touto úmluvou pobočku, zastoupení nebo jinou provozovnu, je s ním při sporech vyplývajících z jejich provozu jednáno tak, jako by měl bydliště na území tohoto státu.

Článek 19

Zaměstnavatel, který má bydliště na území některého státu vázaného touto úmluvou, může být žalován,

1. u soudů státu, v němž má bydliště, nebo

2. v jiném státu vázaném touto úmluvou:

a) u soudu místa, kde zaměstnanec obvykle vykonává svou práci, nebo u soudu místa, kde svou práci obvykle vykonával naposledy, nebo

b) jestliže zaměstnanec obvykle nevykonává nebo nevykonával svou práci v jediné zemi, u soudu místa, kde se nachází nebo nacházela provozovna, která zaměstnance přijala do zaměstnání.

Článek 20

1. Zaměstnavatel může žalovat pouze u soudů toho státu vázaného touto úmluvou, na jehož území má zaměstnanec bydliště.

2. Tímto oddílem není dotčeno právo podat vzájemnou žalobu u soudu, u něhož byla podle tohoto oddílu podána původní žaloba.

Článek 21

Od ustanovení tohoto oddílu je možné se odchýlit pouze

1. dohodou uzavřenou po vzniku sporu,

2. dohodou o určení příslušnosti umožňující zaměstnanci podat návrh na zahájení řízení u jiných soudů než těch, které jsou uvedeny v tomto oddíle.

Oddíl 6

Výlučná příslušnost

Článek 22

Bez ohledu na bydliště mají výlučnou příslušnost:

1. pro řízení, jejichž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem a nájem nemovitostí, soudy státu vázaného touto úmluvou, na jehož území se nemovitost nachází.

Pro řízení týkající se nájmu nemovitostí za účelem jejich dočasného soukromého užívání na dobu nejvýše šesti po sobě následujících měsíců jsou však příslušné i soudy toho státu vázaného touto úmluvou, v němž má žalovaný bydliště, pokud je nájemcem fyzická osoba a pronajímatel i nájemce mají bydliště na území téhož státu vázaného touto úmluvou;

2. pro řízení, jejichž předmětem je platnost založení, nulita nebo zrušení společností nebo jiných právnických osob nebo sdružení právnických nebo fyzických osob nebo platnost usnesení jejich orgánů, soudy státu vázaného touto úmluvou, na jehož území má společnost, právnická osoba nebo sdružení sídlo. Při určení sídla postupuje soud podle pravidel mezinárodního práva soukromého;

3. pro řízení, jejichž předmětem je platnost zápisů do veřejných rejstříků, soudy státu vázaného touto úmluvou, na jehož území jsou tyto rejstříky vedeny;

4. pro řízení, jejichž předmětem je zápis nebo platnost patentů, ochranných známek a průmyslových vzorů nebo jiných podobných práv, která vyžadují udělení nebo zápis, bez ohledu na to, zda je tato otázka uplatněna prostřednictvím žaloby nebo námitky, soudy státu vázaného touto úmluvou, na jehož území bylo požádáno o udělení nebo zápis nebo kde byly uděleny nebo zapsány nebo platí za udělené nebo zapsané na základě právního aktu Společenství nebo mezinárodní úmluvy.

Pro řízení, jejichž předmětem je zápis nebo platnost evropského patentu uděleného státu vázaného touto úmluvou, bez ohledu na to, zda je tato otázka uplatněna prostřednictvím žaloby nebo námitky, mají bez ohledu na bydliště stran výlučnou příslušnost soudy každého státu vázaného touto úmluvou, aniž je dotčena příslušnost Evropského patentového úřadu podle Úmluvy o udělování evropských patentů, podepsané v Mnichově dne 5. října 1973;

5. pro řízení, jejichž předmětem je výkon rozhodnutí, soudy státu vázaného touto úmluvou, na jehož území výkon rozhodnutí byl nebo má být proveden.

Oddíl 7

Ujednání o příslušnosti

Článek 23

1. Dohodnou-li se strany, z nichž alespoň jedna má bydliště na území státu vázaného touto úmluvou, že v již vzniklém nebo budoucím sporu z určitého právního vztahu má příslušnost soud nebo soudy tohoto státu vázaného úmluvou, je příslušný soud nebo soudy tohoto státu. Pokud se strany nedohodnou jinak, je tato příslušnost výlučná. Taková dohoda o příslušnosti musí být uzavřena

a) a) písemně nebo ústně s písemným potvrzením, nebo

b) ve formě, která odpovídá zvyklostem zavedeným mezi těmito stranami, nebo

c) v mezinárodním obchodě ve formě, která odpovídá obchodním zvyklostem, které strany znaly nebo musely znát a které strany smluv tohoto druhu v daném odvětví obchodu obecně znají a pravidelně se jimi řídí.

2. Písemné formě jsou rovnocenná veškerá sdělení elektronickými prostředky, která umožňují trvalý záznam dohody.

3. Uzavřou-li takovou dohodu strany, z nichž žádná nemá bydliště na území státu vázaného touto úmluvou, nemohou soudy ostatních států vázaných touto úmluvou rozhodovat, ledaže by zvolený soud nebo soudy příslušnost odmítly.

4. Je-li v zakládající listině trustu určeno, že o žalobách proti zakladateli, členovi správní rady nebo příjemci trustu má rozhodovat soud nebo soudy určitého státu vázaného touto úmluvou, pak jsou tento soud nebo soudy výlučně příslušné, jestliže se jedná o vztahy mezi těmito osobami nebo o jejich práva nebo povinnosti v rámci trustu.

5. Dohody o příslušnosti ani obdobná ustanovení v zakládající listině trustu nemají právní účinek, jsou-li v rozporu s ustanoveními článků 13, 17 nebo 21 nebo pokud mají soudy, jejichž příslušnost má být vyloučena, na základě článku 22 výlučnou příslušnost.

Článek 24

Není-li soud jednoho členského státu příslušný již podle jiných ustanovení této úmluvy, stane se příslušným, jestliže se žalovaný dostaví k jednání k tomuto soudu. To neplatí, pokud se žalovaný dostaví proto, aby namítal nepříslušnost soudu, nebo je-li jiný soud podle článku 22 výlučně příslušný.

Oddíl 8

Přezkoumání příslušnosti a přípustnosti

Článek 25

Soud státu vázaného touto úmluvou bez návrhu prohlásí, že není příslušný, je-li u něj zahájeno řízení ve věci, v níž má na základě článku 22 výlučnou příslušnost soud jiného státu vázaného touto úmluvou.

Článek 26

1. Pokud se žalovaný, který má bydliště na území jednoho státu vázaného touto úmluvou a je žalován před soudem jiného státu vázaného touto úmluvou, k tomuto soudu nedostaví, prohlásí soud bez návrhu, že není příslušný, nevyplývá-li jeho příslušnost z této úmluvy.

2. Soud řízení přeruší do té doby, než bude prokázáno, že žalovaný mohl obdržet návrh na zahájení řízení nebo jinou rovnocennou písemnost v dostatečném předstihu, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, nebo že k tomu byly učiněny veškeré nezbytné kroky.

3. Namísto ustanovení odstavce 2 se použije článek 15 Haagské úmluvy ze dne 15. listopadu 1965 o doručování soudních a mimosoudních písemností v cizině ve věcech občanských a obchodních, pokud návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost měly být doručeny podle uvedené úmluvy.

4. Členské státy Evropského společenství vázané nařízením Rady (ES) č. 1348/2000 ze dne 29. května 2000 nebo Dohodou mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o doručování soudních a mimosoudních písemností v občanských nebo obchodních věcech, podepsanou v Bruselu dne 19. listopadu 2005, použijí pro své vzájemné vztahy ustanovení článku 19 uvedeného nařízení, pokud návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost měly být doručeny podle uvedeného nařízení nebo dohody.

Oddíl 9

Překážka litispendence a závislá řízení

Článek 27

1. Je-li u soudů různých států vázaných touto úmluvou zahájeno řízení v téže věci mezi týmiž stranami, přeruší soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, bez návrhu řízení až do doby, než se určí příslušnost soudu, který řízení zahájil jako první

2. Jakmile je určena příslušnost soudu, u něhož bylo řízení zahájeno jako první, prohlásí se soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, za nepříslušný ve prospěch prvního soudu.

Článek 28

1. Jsou-li u soudů různých států vázaných touto úmluvou zahájena řízení, které navzájem souvisejí, může soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, řízení přerušit.

2. Dokud nejsou řízení o podaných žalobách skončena v prvním stupni, může soud, u něhož byla žaloba podána později, na návrh strany řízení také prohlásit, že není příslušný, jestliže je soud, u něhož byla žaloba podána dříve, příslušný pro řízení o těchto žalobách a spojení těchto řízení je podle jeho práva přípustné.

3. Ve smyslu tohoto článku žaloby navzájem souvisejí, pokud je mezi nimi dán tak úzký vztah, že jejich společné projednání a rozhodnutí je vhodné k tomu, aby se zabránilo vydání vzájemně si odporujících rozhodnutí v oddělených řízeních.

Článek 29

Je-li pro určité řízení dána výlučná příslušnost více soudů, prohlásí se soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, za nepříslušný ve prospěch soudu, u něhož bylo řízení zahájeno jako první.

Článek 30

Pro účely tohoto oddílu se okamžikem, kdy bylo zahájeno řízení, rozumí

1. okamžik, kdy byl u soudu podán návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost, za předpokladu, že žalobce následně neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému doručení písemnosti žalovanému, nebo

2. okamžik, kdy je písemnost předána úřadu, který provádí doručení, pokud musí být písemnost před svým podáním soudu doručena žalovanému, za předpokladu, že žalobce následně neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému podání písemnosti u soudu.

Oddíl 10

Předběžná a zajišťovací opatření

Článek 31

Předběžná nebo zajišťovací opatření, která jsou upravena právem jednoho státu vázaného touto úmluvou, je možné u soudů tohoto státu navrhnout i tehdy, kdy je pro rozhodnutí ve věci samé příslušný na základě této úmluvy soud jiného státu vázaného touto úmluvou.

HLAVA III

UZNÁVÁNÍ A VÝKON

Článek 32

Pro účely této úmluvy se „rozhodnutím“ rozumí každé rozhodnutí vydané soudem státu vázaného touto úmluvou bez ohledu na to, je-li označeno jako rozsudek, usnesení, příkaz nebo nařízení výkonu rozhodnutí, včetně rozhodnutí o nákladech řízení vydaného soudním úředníkem.

Oddíl 1

Uznávání

Článek 33

1. Rozhodnutí vydaná v některém státě vázaném touto úmluvou jsou v ostatních státech vázaných touto úmluvou uznávána, aniž by bylo vyžadováno zvláštní řízení.

2. Stane-li se sporným, zda rozhodnutí má být uznáno, může každá strana, která uplatňuje uznání jako hlavní věc v daném sporu, v řízení podle oddílů 2 a 3 této hlavy navrhnout, že soudní rozhodnutí má být uznáno.

3. Je-li otázka uznání rozhodnutí vznesena u soudu státu vázaného touto úmluvou jako předběžná otázka, může o ní tento soud rozhodnout.

Článek 34

Rozhodnutí se neuzná,

1. je-li takové uznání zjevně v rozporu s veřejným pořádkem státu, v němž se o uznání žádá;

2. jestliže žalovanému, v jehož nepřítomnosti bylo rozhodnutí vydáno, nebyl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, ledaže žalovaný nevyužil žádný opravný prostředek proti rozhodnutí, i když k tomu měl možnost;

3. je-li neslučitelné s rozhodnutím vydaným v řízení mezi týmiž stranami ve státě, v němž se o uznání žádá;

4. je-li neslučitelné s dřívějším rozhodnutím, které bylo vydáno v jiném státě vázaném touto úmluvou nebo ve třetí zemi v řízení mezi týmiž stranami a pro tentýž nárok, pokud toto dřívější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro uznání ve státě, v němž se o uznání žádá.

Článek 35

1. Rozhodnutí se rovněž neuzná, pokud je v rozporu s oddílem 3, 4 nebo 6 hlavy II nebo v případě uvedeném v článku 68. Rozhodnutí dále nemusí být uznáno ve všech případech uvedených v čl. 64 bodu 3) nebo v čl. 67 bodu 4).

2. Při posuzování toho, zda je dána příslušnost uvedená v předchozím odstavci, je dožádaný soud nebo orgán vázán skutkovými zjištěními, na nichž soud státu původu založil svou příslušnost.

3. Aniž jsou dotčena ustanovení odstavce 1, nesmí být příslušnost soudu státu původu přezkoumávána. Hledisko veřejného pořádku uvedené v čl. 34 bodě 1) nelze uplatnit v případě pravidel pro určení příslušnosti.

Článek 36

Cizí rozhodnutí nesmí být v žádném případě přezkoumáváno ve věci samé.

Článek 37

1. Soud státu vázaného touto úmluvou, v němž se žádá o uznání rozhodnutí vydaného v jiném státě vázaném touto úmluvou, může řízení přerušit, jestliže byl proti rozhodnutí podán řádný opravný prostředek.

2. Soud státu vázaného touto úmluvou, v němž se žádá o uznání rozhodnutí vydaného v Irsku nebo ve Spojeném království, může řízení přerušit, jestliže je jeho výkon ve státě původu z důvodu podání opravného prostředku odložen.

Oddíl 2

Výkon

Článek 38

1. Rozhodnutí vydané v jednom státě vázaném touto úmluvou, které je v tomto státě vykonatelné, bude vykonáno v jiném státě vázaném touto úmluvou poté, co zde bylo na návrh kterékoli zúčastněné strany prohlášeno za vykonatelné.

2. Ve Spojeném království však bude takové rozhodnutí vykonáno v Anglii a Walesu, ve Skotsku nebo Severním Irsku poté, co bylo na návrh kterékoli zúčastněné strany v této části Spojeného království zaregistrováno za účelem výkonu.

Článek 39

1. Návrh se podává u soudu nebo příslušného orgánu uvedeného v seznamu v příloze II.

2. Místní příslušnost se určuje podle bydliště strany, vůči níž je výkon navrhován, nebo podle místa výkonu.

Článek 40

1. Postup při podání návrhu se řídí právem státu, v němž se podává návrh na výkon.

2. Navrhovatel musí uvést adresu pro doručování v obvodě soudu, u kterého návrh podává. Jestliže však právo státu, v němž podává návrh na výkon, uvedení takové adresy nevyžaduje, ustanoví navrhovatel zástupce pro doručování.

3. K návrhu se připojí písemnosti uvedené v článku 53.

Článek 41

Rozhodnutí je vykonatelné, jakmile jsou splněny formální náležitosti uvedené v článku 53, aniž by bylo přezkoumáváno podle článků 34 a 35. Strana, vůči níž je výkon navrhován, není v této části řízení oprávněna činit k návrhu jakákoli podání.

Článek 42

1. Rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti se bez odkladu sdělí navrhovateli postupem stanoveným právem dožádaného státu.

2. Prohlášení vykonatelnosti se doručí straně, vůči níž je výkon navrhován, spolu s rozhodnutím, pokud jí toto ještě nebylo doručeno.

Článek 43

1. Proti rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti může kterákoli strana podat opravný prostředek.

2. Opravný prostředek se podává u soudu uvedeného v seznamu v příloze III.

3. Opravný prostředek se projednává v souladu s předpisy upravujícími sporná řízení.

4. Jestliže se strana, vůči níž je výkon navrhován, nedostaví k řízení o odvolacím prostředku u odvolacího soudu, použijí se ustanovení čl. 26 odst. 2 až 4, i když strana, vůči níž je výkon navrhován, nemá bydliště v žádném státě vázaném úmluvou.

5. Opravný prostředek proti prohlášení vykonatelnosti musí být podán ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto prohlášení. Má-li strana, vůči níž je výkon navrhován, bydliště v jiném státě vázaném úmluvou než ve kterém bylo prohlášení vykonatelnosti vydáno, činí lhůta pro podání opravného prostředku dva měsíce a počíná běžet dnem jeho doručení straně, vůči níž je výkon navrhován, osobně nebo do místa jejího bydliště. Prodloužení této lhůty z důvodu vzdálenosti je vyloučeno.

Článek 44

Rozhodnutí vydané o opravném prostředku může být napadeno pouze opravným prostředkem uvedeným v příloze IV.

Článek 45

1. Soud, u něhož byl opravný prostředek podle článku 43 nebo 44 podán, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí pouze na základě důvodů uvedených v článcích 34 a 35. Soud vydá neprodleně rozhodnutí.

2. Cizí rozhodnutí nesmí být v žádném případě přezkoumáváno ve věci samé.

Článek 46

1. Soud, u něhož byl podán opravný prostředek podle článku 43 nebo 44, může na návrh strany, vůči níž je výkon navrhován, řízení přerušit, jestliže byl proti rozhodnutí ve státě, v němž bylo vydáno, podán řádný opravný prostředek nebo jestliže lhůta pro podání takového řádného opravného prostředku ještě neuplynula; v druhém případě může soud určit lhůtu, v níž se opravný prostředek má podat.

2. Pokud bylo rozhodnutí vydáno v Irsku nebo ve Spojeném království, je každý opravný prostředek, který je přípustný ve státě, v němž bylo rozhodnutí vydáno, řádným opravným prostředkem ve smyslu odstavce 1.

3. Soud může výkon rozhodnutí podmínit složením jistoty, kterou sám stanoví.

Článek 47

1. Musí-li být rozhodnutí uznáno v souladu s touto úmluvou, není navrhovatel omezen v podávání návrhů na přijetí předběžných nebo zajišťovacích opatření v souladu s právem dožádaného státu, aniž by bylo nezbytné prohlášení vykonatelnosti soudního rozhodnutí podle článku 41.

2. Prohlášení vykonatelnosti s sebou nese možnost přijmout ochranná opatření.

3. Dokud běží lhůta stanovená v čl. 43 odst. 5 k podání opravného prostředku proti prohlášení vykonatelnosti a dokud není o tomto opravném prostředku rozhodnuto, nesmí být učiněna jiná opatření než opatření k zajištění majetku strany, vůči níž je výkon navrhován.

Článek 48

1. Bylo-li vydáno cizí rozhodnutí o více nárocích uplatněných žalobou a nemůže-li být prohlášení vykonatelnosti vydáno v plném rozsahu, vydá soud nebo jiný příslušný orgán prohlášení vykonatelnosti pro jeden nebo více těchto nároků.

2. Navrhovatel může požádat, aby bylo prohlášení vykonatelnosti omezeno pouze na část nároků vyplývajících z rozhodnutí.

Článek 49

Cizí soudní rozhodnutí o zaplacení penále jsou v dožádaném státě vykonatelná pouze tehdy, jestliže je výše penále s konečnou platností stanovena soudy státu původu.

Článek 50

1. Navrhovatel, jemuž se ve státě původu dostává výhod úplné nebo částečné bezplatné právní pomoci nebo který je osvobozen od úhrady nákladů nebo výdajů, požívá v řízení podle tohoto oddílu nejvýhodnější právní pomoci nebo nejširšího osvobození od úhrady nákladů a výdajů podle práva dotčeného státu.

2. Navrhovatel, který žádá o výkon rozhodnutí o výživném vydaném správním orgánem v Dánsku, na Islandu nebo v Norsku, však v dožádaném státě může žádat o výhody uvedené v odstavci 1, předloží-li vyjádření dánského, islandského nebo norského ministerstva

spravedlnosti o tom, že splňuje požadavky pro nárok na příspěvek nebo na úplnou či částečnou bezplatnou právní pomoc nebo na osvobození od úhrady nákladů a výdajů.

Článek 51

Po straně, která v jednom státě vázaném touto úmluvou, navrhuje výkon rozhodnutí vydaného v jiném státě vázaném touto úmluvou, nesmí být na základě skutečnosti, že je cizím státním příslušníkem nebo že nemá bydliště nebo pobyt ve státě, v němž se výkon navrhuje, požadována žádná záruka ani jistota, jakkoli označená.

Článek 52

V řízení o vydání prohlášení vykonatelnosti nemůže být ve státě, kde se podává návrh na výkon, vybírán žádný poplatek stanovený podle hodnoty předmětu sporu.

Oddíl 3

Společná ustanovení

Článek 53

1. Strana, která žádá o uznání rozhodnutí nebo o prohlášení vykonatelnosti, musí předložit jedno vyhotovení rozhodnutí, které splňuje podmínky nezbytné pro uznání jeho pravosti.

2. Strana, která podává návrh na prohlášení vykonatelnosti, musí rovněž předložit osvědčení podle článku 54, aniž je dotčen článek 55.

Článek 54

Soud nebo příslušný orgán státu vázaného touto úmluvou, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno, vydá na žádost kterékoli dotčené strany osvědčení za použití standardního formuláře uvedeného v příloze V této úmluvy.

Článek 55

1. Pokud není předloženo osvědčení uvedené ve článku 54, může soud nebo příslušný orgán určit lhůtu pro jeho předložení, přijmout rovnocennou písemnost nebo, pokud nepovažuje za potřebné další objasnění, jeho předložení prominout.

2. Na požádání soudu nebo příslušného orgánu je třeba předložit překlad takových písemností. Překlad musí být ověřen osobou k tomu oprávněnou v některém státě vázaném touto úmluvou.

Článek 56

Písemnosti uvedené v článku 53 nebo v čl. 55 odst. 2 nebo písemnosti o procesní plné moci nevyžadují ověřování ani jiné podobné formality.

HLAVA IV

VEŘEJNÉ LISTINY A SOUDNÍ SMÍRY

Článek 57

1. Veřejné listiny, které byly vypracovány a jsou vykonatelné v některém státě vázaném touto úmluvou, se na návrh prohlásí za vykonatelné v jiném státě vázaném touto úmluvou postupem podle článku 38 a následujících. Soud, ke kterému je podán opravný prostředek podle článku 43 nebo 44, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti jen tehdy, pokud by výkon rozhodnutí na základě této listiny byl zjevně v rozporu s veřejným pořádkem státu, v němž byl návrh podán.

2. Za veřejné listiny ve smyslu odstavce 1 se rovněž pokládají dohody o placení výživného, uzavřené před správními orgány nebo jimi ověřené.

3. Předložená listina musí splňovat podmínky nezbytné pro uznání její pravosti ve státě, v němž byla vydána.

4. Oddíl 3 hlavy III se použije přiměřeně. Příslušný orgán státu vázaného touto úmluvou, ve kterém byla veřejná listina vypracována, vydá na návrh kterékoli zúčastněné strany osvědčení s použitím standardního formuláře uvedeného v příloze VI této úmluvy.

Článek 58

Smír, který byl schválen soudem v průběhu řízení a je vykonatelný ve státě vázaném touto úmluvou, v němž byl uzavřen, je v jiném státě, v němž byl podán návrh na výkon, vykonatelný za stejných podmínek jako veřejné listiny. Soud nebo příslušný orgán státu vázaného touto úmluvou, ve kterém byl schválen soudní smír, vydá na žádost kterékoli dotčené strany osvědčení za použití standardního formuláře uvedeného v příloze V této úmluvy.

HLAVA V

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 59

1. Pro posouzení, zda má strana řízení bydliště na území státu vázaného touto úmluvou, u jehož soudů byl podán návrh, použije soud své právo.

2. Nemá-li strana řízení bydliště ve státě, u jehož soudů byl návrh podán, použije soud pro posouzení, zda má strana řízení bydliště v jiném státě vázaném touto úmluvou, právo tohoto státu.

Článek 60

1. Pro účely této úmluvy se v případě společností nebo jiných právnických osob nebo sdružení fyzických nebo právnických osob „bydlištěm“ rozumí místo, kde má tato osoba své

a) sídlo nebo

b) ústředí nebo

c) hlavní provozovnu.

2. Pro účely Spojeného království a Irska se „sídlem“ rozumí „*registered office*“ nebo tam, kde takové sídlo neexistuje, místo vzniku společnosti („*place of incorporation*“) nebo tam,

kde takové místo neexistuje, místo, podle jehož práva byly společnost, jiná právnická osoba nebo sdružení fyzických nebo právnických osob založeny („*formation*“).

3. K určení, zda má trust sídlo ve státě vázaném touto úmluvou, u jehož soudů byla žaloba podána, použije soud pravidla svého mezinárodního práva soukromého.

Článek 61

Aniž jsou dotčena výhodnější ustanovení vnitrostátních právních předpisů, může být osoba s bydlištěm na území státu vázaného touto úmluvou, proti které je vedeno trestní řízení za úmyslný trestný čin u soudů jiného státu vázaného touto úmluvou, jehož není státním příslušníkem, obhajována k tomu způsobilými zástupci i v případě, že se k soudu nedostaví osobně. Soud vedoucí řízení však může její osobní účast nařídit; v případě, že se tato osoba nedostaví, nemusí být rozhodnutí vydané v občanskoprávním řízení, v němž dotyčná osoba nemohla zajistit svou obhajobu, uznáno ani vykonáno v jiných státech vázaných touto úmluvou.

Článek 62

Pro účely této úmluvy se „soudem“ rozumí jakýkoli orgán určený státem vázaným touto úmluvou, který má být příslušný pro věci v působnosti této úmluvy.

HLAVA VI

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek 63

1. Tato úmluva se vztahuje pouze na řízení zahájená a na listiny vyhotovené nebo registrované jako veřejné listiny po vstupu této úmluvy v platnost ve státě původu a, je-li žádáno o uznání nebo výkon rozhodnutí nebo veřejných listin, také v dožádaném státě.

2. Pokud však bylo řízení zahájeno ve státě původu přede dnem vstupu této úmluvy v platnost, rozhodnutí, která byla vydána po tomto dni, se uznají a vykonají podle hlavy III,

a) a) pokud bylo řízení zahájeno ve státě původu až poté, co Luganská úmluva ze dne 16. září 1988 vstoupila v platnost jak ve státě původu, tak i v dožádaném státě;

b) ve všech dalších případech za předpokladu, že soud byl příslušný podle pravidel, která se shodují s pravidly pro určení příslušnosti obsaženými v hlavě II nebo v dohodě uzavřené mezi státem původu a dožádaným členským státem, která byla platná v době zahájení řízení.

HLAVA VII

VZTAH K NAŘÍZENÍ RADY (ES) Č. 44/2001 A DALŠÍM PRÁVNÍM AKTŮM

Článek 64

1. Tato úmluva nebude bránit tomu, aby členské státy Evropského společenství používaly nařízení Rady (ES) č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech stejně jako jeho jakékoli změny, aby používaly Úmluvu

o příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsanou v Bruselu dne 27. září 1968, aby používaly Protokol o výkladu této úmluvy Soudním dvorem Evropských společenství, podepsaný v Lucemburku dne 3. června 1971 a pozměněný úmluvami o přistoupení států přistupujících k Evropským společenstvím k této úmluvě a k tomuto protokolu a aby používaly Dohodu mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsanou v Bruselu dne 19. října 2005.

2. Tato úmluva se však vždy použije v těchto případech:

a) ve věcech příslušnosti, má-li žalovaný bydliště na území státu, v němž platí tato úmluva, ale nikoli jeden z právních aktů uvedených v odstavci 1 tohoto článku, nebo pokud články 22 nebo 23 této úmluvy udělují příslušnost soudům toho státu;

b) ve vztahu k litispendenci nebo k navzájem souvisejícím žalobám, jak stanoví články 27 a 28, jsou-li řízení zahájena ve státu, v němž platí tato úmluva, ale nikoli jeden z právních aktů uvedených v odstavci 1 tohoto článku, a ve státu, v němž platí jak tato úmluva, tak i jeden z právních aktů uvedených v odstavci 1 tohoto článku;

c) ve věcech uznávání a výkonu, pokud buď stát původu nebo dožádaný stát nepoužívá jeden z právních aktů uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

3. Vedle důvodů uvedených v hlavě III mohou být uznání nebo výkon zamítnuty, je-li důvod příslušnosti, na němž je rozhodnutí založeno, odlišný od toho, co vyplývá z této úmluvy, a směřuje-li uznání nebo výkon proti straně, která má bydliště ve státu, v němž platí tato úmluva, ale nikoli jeden z právních aktů uvedených v odstavci 1 tohoto článku, ledaže by rozhodnutí mohlo být uznáno nebo vykonáno podle jiného zákonného pravidla v dožádaném státě.

Článek 65

Aniž jsou dotčena ustanovení čl. 63 odst. 2, článku 66 a článku 67, nahrazuje tato úmluva – ve státech vázaných touto úmluvou – úmluvy uzavřené mezi dvěma nebo více státy, které upravují věci shodné s těmi, na něž se použije tato úmluva. Nahrazeny jsou zejména úmluvy uvedené v příloze VII.

Článek 66

1. Úmluvy uvedené v článku 65 se i nadále použijí ve věcech, na něž se tato úmluva nevztahuje.

2. Nadále se použijí na rozhodnutí a veřejné listiny, které byly formálně vyhotoveny nebo zaregistrovány jako veřejné listiny před vstupem této úmluvy v platnost.

Článek 67

1. Touto úmluvou nejsou dotčeny úmluvy, kterými jsou vázány smluvní strany a/nebo státy vázané touto úmluvou, a jež upravují příslušnost, uznání nebo výkon rozhodnutí ve zvláště vymezených věcech. Aniž by byly dotčeny závazky vyplývající z jiných dohod mezi některými smluvními stranami, tato úmluva nebrání smluvním stranám takové úmluvy uzavírat.

2. Tato úmluva nebrání tomu, aby soud státu vázaného touto úmluvou, který je stranou smlouvy o zvláště vymezené věci, založil svoji příslušnost v souladu s takovou smlouvou i tehdy, když má žalovaný bydliště na území jiného státu vázaného touto úmluvou, který není smluvní stranou takové smlouvy. V každém případě takový soud použije článek 26 této úmluvy.

3. Rozhodnutí, která vydal ve státě vázaném touto úmluvou soud, který svou příslušnost založil v souladu s takovou smlouvou o zvláště vymezené věci, jsou v ostatních státech vázaných touto úmluvou uznávána a vykonávána v souladu s hlavou III této úmluvy.

4. Vedle důvodů uvedených v hlavě III mohou být uznání nebo výkon zamítnuty, není-li dožádaný stát vázaný ve zvláště vymezené věci touto úmluvou a směřuje-li uznání nebo výkon proti osobě, která má bydliště v tomto státu, nebo, je-li dožádaným státem členský stát Evropského společenství a uznává úmluvy, které by musely být uzavřeny Evropským společenstvím, v jakémkoli jeho členském státě, ledaže by rozhodnutí mohlo být uznáno nebo vykonáno podle jiného zákonného pravidla v dožádaném státě.

5. Stanoví-li smlouva o zvláště vymezené věci, jejímiž smluvními stranami jsou stát původu i dožádaný stát, podmínky uznání a výkonu rozhodnutí, použijí se tyto podmínky. V každém případě je však možno použít ustanovení této úmluvy týkající se řízení o uznávání a výkonu rozhodnutí.

Článek 68

1. Tato úmluva nebude mít vliv na dohody, které uzavřely státy vázané touto úmluvou před vstupem této úmluvy v platnost, o neuznávání rozhodnutí vydaných v jiných státech vázaných touto úmluvou proti žalovaným s trvalým bydlištěm nebo obvyklým pobytem ve třetím státě, kde, ve věcech uvedených v článku 4, lze rozhodnutí uznat pouze na základě příslušnosti, jak stanoví čl. 3 odst. 2. Aniž by byly dotčeny závazky vyplývající z jiných dohod mezi některými smluvními stranami, tato úmluva nebrání smluvním stranám takové úmluvy uzavírat.

2. Smluvní strana na sebe nemusí brát závazek vůči třetímu státu neuznávat rozhodnutí vydané v jiném státě vázaném touto úmluvou soudem, který zakládá svou příslušnost na přítomnosti majetku žalovaného v tomto státě nebo na zabavení majetku, který se zde nachází, žalobcem:

a) pokud je podána žaloba za účelem potvrzení nebo prohlášení práv vlastnictví nebo držby k tomuto majetku, která usiluje o získání povolení s majetkem nakládat nebo vyplývá z jiné otázky týkající se tohoto majetku, nebo

b) představuje-li tento majetek zajištění dluhu, který je skutkovou podstatou žaloby.

HLAVA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 69

1. Tato úmluva je otevřena k podpisu Evropskému společenství, Dánsku a státům, které budou v době otevření k podpisu členy Evropského sdružení volného obchodu.

2. Tato úmluva podléhá ratifikaci signatářů. Ratifikační listiny jsou uloženy u Švýcarské spolkové rady, která je depozitářem této úmluvy.

3. Během ratifikace mohou smluvní strany předkládat prohlášení v souladu s články I, II a III protokolu 1.

4. Tato úmluva vstoupí v platnost první den šestého měsíce následujícího po dni, kdy Evropské společenství a jeden člen Evropského sdružení volného obchodu uloží své ratifikační listiny.

5. Úmluva vstoupí v platnost ve vztahu k jakékoli straně první den třetího měsíce následujícího po uložení její ratifikační listiny.

6. Aniž je dotčen čl. 3 odst. 3 protokolu 2, tato úmluva dnem svého vstupu v platnost podle odstavců 4 a 5 výše nahrazuje Úmluvu o příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech uzavřenou v Luganu dne 16. září 1988. Jakýkoli odkaz na Luganskou úmluvu z roku 1988 v jiných právních aktech se považuje za odkaz na tuto úmluvu.

7. Co se týče vztahů mezi členskými státy Evropského společenství a neevropských území uvedených v čl. 70 odst. 1 písm. b), tato úmluva nahrazuje Úmluvu o příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsanou v Bruselu dne 27. září 1968, a Protokol o výkladu této úmluvy Soudním dvorem Evropských společenství, podepsaný v Lucemburku dne 3. června 1971 a pozměněný úmluvami o přistoupení států přistupujících k Evropským společenstvím k této úmluvě a k tomuto protokolu, a to dnem vstupu této úmluvy vůči těmto územím v platnost v souladu s čl. 73 odst. 2.

Článek 70

1. Po svém vstupu v platnost bude tato úmluva otevřena přistoupení:

a) států, které se po otevření této úmluvy k podpisu stanou členy Evropského sdružení volného obchodu, za podmínek stanovených v článku 71;

b) členských států Evropského společenství jednajících jménem některých neevropských území, která jsou součástí území tohoto členského státu nebo za jehož vnější vztahy je tento členský stát odpovědný, za podmínek stanovených v článku 71;

c) jakýchkoli jiných států, za podmínek stanovených v článku 72.

2. Státy, na něž se odkazuje v odstavci 1, které si přejí stát se smluvní stranou této úmluvy, zašlou svou žádost depozitáři. K žádosti včetně informací, na něž se odkazuje v článcích 71 a 72, bude přiložen překlad do angličtiny a francouzštiny.

Článek 71

1. Jakýkoli stát, na nějž se odkazuje v čl. 70 odst. 1 písm.a) a písm. b), který si přeje stát se smluvní stranou této úmluvy,

a) oznámí informace požadované pro žádost k přistoupení k této úmluvě,

b) může předložit prohlášení v souladu s články I a III protokolu 1.

2. Depozitář předá jakékoli informace obdržené podle odstavce 1 ostatním smluvním stranám předtím, než je dotčeným státem uložena listina o přistoupení.

Článek 72

1. Jakýkoli stát, na nějž se odkazuje v čl. 70 odst. 1 písm.c), který si přeje stát se smluvní stranou této úmluvy,

a) oznámí informace požadované pro žádost k přistoupení k této úmluvě,

b) může předložit prohlášení v souladu s články I a III protokolu 1; a

c) poskytne depozitáři informace, zejména ohledně:

1) jeho soudního systému, včetně informací o jmenování a nezávislosti soudců;

2) jeho vnitrostátního práva týkajícího se občanského soudního řízení a výkonu rozhodnutí; a

3) jeho mezinárodního práva soukromého týkajícího se občanského soudního řízení.

2. Depozitář předá veškeré informace obdržené podle odstavce 1 ostatním smluvním stranám předtím, než vyzve dotčený stát, aby k úmluvě přistoupil v souladu s odstavcem 3 tohoto článku.

3. Aniž je dotčen odstavec 4, depozitář vyzve dotčený stát, aby k úmluvě přistoupil pouze tehdy, obdržel-li jednohlasný souhlas smluvních stran. Smluvní strany vynaloží snahu učinit svůj souhlas nejpozději do jednoho roku po výzvě depozitáře.

4. Úmluva vstoupí v platnost jen pro vztahy mezi přistupujícím státem a smluvními stranami, které proti přistoupení nepodaly žádné námitky před prvním dnem třetího měsíce následujícího po uložení listiny o přistoupení.

Článek 73

1. Listiny o přistoupení budou uloženy u depozitáře.

2. Vůči přistupujícímu státu uvedenému v článku 70 vstoupí úmluva v platnost první den třetího měsíce následujícího po uložení jeho listiny o přistoupení. Od tohoto okamžiku bude přistupující stát považován za smluvní stranu úmluvy.

3. Jakákoli smluvní strana může předložit depozitáři znění této úmluvy v jazyku nebo jazycích dotčené smluvní strany a toto znění je platné, bylo-li tak dohodnuto smluvními stranami v souladu s článkem 4 protokolu 2.

Článek 74

1. Tato úmluva se uzavírá na dobu neurčitou.

2. Kterákoli smluvní strana může kdykoli vypovědět tuto úmluvu zasláním oznámení depozitáři.

3. Takové vypovězení nabude účinnosti na konci kalendářního roku následujícího po uplynutí lhůty šesti měsíců ode dne, kdy depozitář obdržel oznámení o vypovězení.

Článek 75

K této úmluvě je přiložen:

- protokol 1 o některých otázkách příslušnosti, postupu a výkonu rozhodnutí;
- protokol 2 o jednotném výkladu úmluvy a o stálém výboru;
- protokol 3 o použití článku 67 této úmluvy;
- přílohy I až IV a příloha VII s informacemi týkajícími se použití této úmluvy;
- příloha V a VI, obsahující osvědčení uvedená v článcích 54, 58 a 57 této úmluvy;
- příloha VIII, obsahující jazyky platných znění, na které se odkazuje v článku 79 této úmluvy;
- příloha IX, týkající se použití článku II protokolu 1.

Tyto protokoly a přílohy jsou nedílnou součástí úmluvy.

Článek 76

Aniž by byla dotčena ustanovení článku 77, může jakákoli strana úmluvy požadovat přezkoumání této úmluvy. Za tímto účelem svolá depozitář stálý výbor, jak je stanoveno v článku 4 protokolu 2.

Článek 77

1. Smluvní strany sdělí depozitáři znění jakýchkoli ustanovení zákonů, které mění seznamy uvedené v přílohách I až IV, a dále každé zrušení nebo přidání ustanovení na seznam přílohy VII a den nabytí jejich účinnosti. Tato sdělení budou učiněna v dostatečné době před nabytím účinnosti těchto ustanovení a bude k nim přiložen překlad do angličtiny a francouzštiny. Depozitář po konzultaci se stálým výborem v souladu s článkem 4 protokolu 2 přiměřeně upraví dotčené přílohy. Za tímto účelem poskytnou smluvní strany překlad těchto úprav ve svých jazycích.

2. Jakoukoli změnu příloh V až VI a VIII až IX této úmluvy bude přijímat stálý výbor v souladu s článkem 4 protokolu 2.

Článek 78

1. Depozitář oznámí smluvním stranám:

a) uložení každé ratifikační listiny nebo listiny o přistoupení;

b) data vstupu této úmluvy v platnost vůči smluvním stranám;

c) všechna prohlášení obdržená v souladu s články I až IV protokolu 1;

d) všechna sdělení učiněná v souladu s čl. 74 odst. 2, s čl. 77 odst. 1 a s odstavcem 4 protokolu 3.

2. K oznámením bude přiložen překlad do angličtiny a francouzštiny.

Článek 79

Tato úmluva, vyhotovená jako jediný prvopis v jazycích uvedených v příloze VIII, přičemž všechna znění mají stejnou platnost, bude uložena v archivu Švýcarské spolkové rady. Švýcarská spolková rada předá ověřené opisy každé smluvní straně.

PROTOKOL 1 o některých otázkách příslušnosti, postupu a výkonu rozhodnutí

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY SE DOHODLY TAKTO:

Článek I

1. Soudní a mimosoudní písemnosti vyhotovené v jednom ze států vázaných touto úmluvou, které mají být doručeny osobám v jiném státě úmluvy, se budou předávat v souladu s postupy stanovenými v úmluvách a dohodách, které mezi těmito státy platí.

2. Nevznese-li smluvní strana, na jejímž území se má doručení uskutečnit, u depozitáře námitku ve formě prohlášení, mohou být tyto písemnosti též zasílány příslušnými veřejnoprávními činiteli státu, v němž byly vyhotoveny, přímo příslušným veřejnoprávním činitelům státu, v němž se má nacházet příjemce. V takovém případě zašle veřejnoprávní činitel státu původu opis písemnosti činiteli dožádaného státu, který je pověřen přeposlat jej příjemci. Písemnost bude přeposlána způsobem stanoveným zákony dožádaného státu. Přeposlání bude zaznamenáno osvědčením, které se zašle přímo veřejnoprávními činiteli státu původu.

3. Členské státy Evropského společenství vázané nařízením Rady (ES) č. 1348/2000 ze dne 29. května 2000 nebo Dohodou mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o doručování soudních a mimosoudních písemností v občanských nebo obchodních věcech, podepsanou v Bruselu dne 19. listopadu 2005, použijí pro své vzájemné vztahy toto nařízení a tuto dohodu.

Článek II

1. K příslušnosti stanovené v čl. 6 odst. 2 a v článku 11 pro žaloby o záruku nebo pro intervenční žalobu se zcela nepřihlíží ve státech vázaných touto úmluvou, na něž se odkazuje v příloze IX. Jakákoli osoba, která má bydliště na území jiného státu vázaného touto úmluvou může být u soudů těchto států žalována na základě pravidel stanovených v příloze IX.

2. Během ratifikace může Evropské společenství prohlásit, že k řízením uvedeným v čl. 6 odst. 2 a 11 se v některých jiných členských státech nepřihlíží, a poskytnout informace o pravidlech, která se použijí.

3. Rozhodnutí vydaná jinými státy vázanými touto úmluvou podle čl. 6 odst. 2 nebo článku 11 se uznají a jsou vykonatelná ve státech uvedených v odstavcích 1 a 2 v souladu s hlavou III. Veškeré účinky, které za použití ustanovení odstavců 1 a 2 mají rozhodnutí vydaná v těchto státech vůči třetím osobám, se v ostatních členských státech vázaných touto úmluvou rovněž uznají.

Článek III

1. Švýcarsko si vyhrazuje právo prohlásit při ratifikaci, že nebude používat tuto část ustanovení čl. 34 odst. 2:

„ledaže žalovaný nevyužil žádný opravný prostředek proti rozhodnutí, i když k tomu měl možnost“.

Pokud Švýcarsko toto prohlášení učiní, ostatní smluvní strany použijí tutéž výhradu vůči rozhodnutím vydaným soudy Švýcarska.

2. Smluvní strany mohou ohledně rozhodnutí vydaných v jednom z přistupujících států uvedených v čl. 70 odst. 1 písm. c) učinit prohlášením výhradu:

a) k právu uvedenému v odstavci 1, a

b) k právu orgánu uvedeného v článku 39, nehledě na ustanovení článku 41, přezkoumat na svůj vlastní podnět, zda existují nějaké důvody pro zamítnutí uznání a výkonu rozhodnutí.

3. Pokud jedna ze smluvních stran učinila tuto výhradu vůči přistupujícímu státu, jak je uvedeno v odstavci 2, může tento přistupující stát učinit prohlášením tutéž výhradu vůči rozhodnutím vydaným soudy této smluvní strany.

4. S výjimkou výhrady uvedené v odstavci 1 jsou prohlášení platná po dobu pěti let na konci těchto období jsou obnovitelná. Smluvní strana oznámí obnovení svého prohlášení uvedeného v odstavci 2 nejpozději šest měsíců před koncem tohoto období. Přistupující stát může své prohlášení učiněné podle odstavce 3 obnovit až po obnovení příslušného prohlášení učiněného podle odstavce 2.

Článek IV

Prohlášení uvedená v tomto protokolu lze oznámením depozitáři kdykoli odvolat. K oznámením bude přiložen překlad do angličtiny a francouzštiny. Smluvní strany poskytnou překlad ve svých jazycích. Každé odvolání nabude účinnosti první den třetího měsíce následujícího po měsíci oznámení.

PROTOKOL 2 o jednotném výkladu úmluvy a o stálém výboru

PREAMBULE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

VZHLEDEM k článku 75 této úmluvy,

ZVAŽUJÍCE podstatné spojení mezi touto úmluvou, Luganskou úmluvou z roku 1988 a právními akty uvedenými v čl. 64 odst. 1 této úmluvy,

BEROUCE V ÚVAHU, že Soudní dvůr Evropských společenství je příslušný pro vydávání rozhodnutí o výkladu ustanovení právních aktů uvedených v čl. 64 odst. 1 této úmluvy,

BEROUCE V ÚVAHU, že tato úmluva se stává součástí pravidel Společenství, a že je tedy Soudní dvůr Evropských společenství příslušný pro vydávání rozhodnutí o výkladu ustanovení této úmluvy, pokud jde o používání této úmluvy soudy členských států Evropského společenství,

VĚDOMY si rozhodnutí vydaných Soudním dvorem Evropských společenství o výkladu právních aktů uvedených v čl. 64 odst. 1 této úmluvy do okamžiku podepsání této úmluvy a vědomy si rozhodnutí vydaných soudy smluvních stran Luganské úmluvy z roku 1988 o posledně jmenované úmluvě do okamžiku podpisu této úmluvy,

ZVAŽUJÍCE, že souběžná přezkoumání Luganské úmluvy z roku 1988 i Bruselské úmluvy, která vedla k dokončení přezkoumaného znění těchto úmluv, byla v podstatě založena na výše uvedených rozhodnutích o Bruselské úmluvě z roku 1968 a o Luganské úmluvě z roku 1988,

MAJE NA MYSLI, že přezkoumané znění Bruselské úmluvy bylo po vstupu Amsterodamské smlouvy v platnost začleněno do nařízení (ES) č. 44/2001,

ZVAŽUJÍCE, že toto přezkoumané znění také představuje základ pro znění této úmluvy,

PŘEJÍCE SI, ve vší úctě k nezávislosti soudů, předcházet odchylným výkladům a docházet k co nejjednotnějšímu výkladu ustanovení této úmluvy i ustanovení nařízení (ES) č. 44/2001, která jsou podstatnou měrou opakována v této úmluvě i v ostatních právních aktech uvedených v čl. 64 odst. 1 této úmluvy,

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 1

1. Každý soud používající a vykládající tuto úmluvu bude věnovat řádnou pozornost zásadám stanoveným jakýmkoli relevantním rozhodnutím vydaným soudy ve státech vázaných touto úmluvou a Soudním dvorem Evropských společenství ohledně dotčeného (dotčených) ustanovení nebo jakéhokoli podobného (jakýchkoli podobných) ustanovení Luganské úmluvy z roku 1988 a nástrojů uvedených v čl. 64 odst. 1 této úmluvy.

2. Pro soudy členských států Evropského společenství platí závazek stanovený v odstavci 1, aniž by byly dotčeny jejich závazky vůči Soudnímu dvoru Evropských společenství vyplývající ze Smlouvy o založení Evropského společenství nebo z Dohody mezi Evropským

společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsanou v Bruselu dne 19. října 2005.

Článek 2

Každý stát, který je vázán touto úmluvou a není členským státem Evropského společenství, má v souladu s článkem 23 protokolu o statutu Soudního dvora Evropských společenství právo předkládat podání nebo písemná vyjádření, pokud soud členského státu Evropského společenství požádá Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu této úmluvy nebo právních aktů uvedených v čl. 64 odst. 1 této úmluvy.

Článek 3

1. Komise Evropských společenství zřídí systém výměny informací týkajících se relevantních rozhodnutí vydaných podle této úmluvy i relevantních rozhodnutí podle Luganské úmluvy z roku 1988 a podle právních aktů uvedených v čl. 64 odst. 1 této úmluvy. Tento systém bude přístupný veřejnosti a bude obsahovat rozhodnutí vydaná soudy v poslední instanci a Soudním dvorem Evropských společenství i rozhodnutí zvláštního významu, která jsou konečná a byla vydána podle této úmluvy, podle Luganské úmluvy z roku 1988 a podle právních aktů uvedených v čl. 64 odst. 1 této úmluvy. Rozhodnutí budou roztříděna a opatřena abstrakty.

Systém bude zahrnovat také to, jak budou příslušné orgány států vázaných touto úmluvou předávat Komisi rozhodnutí uvedená výše, která byla vydána soudy těchto států.

2. Tajemník Soudního dvora Evropských společenství vybere věci zvláště zajímavé pro řádné fungování úmluvy a vybranou judikaturu předloží v souladu s článkem 5 tohoto protokolu na schůzce odborníků.

3. Dokud Evropská společenství nezřídí systém podle odstavce 1, zachová Soudní dvůr Evropských společenství systém výměny informací týkajících se rozhodnutí vydaných podle této úmluvy a podle Luganské úmluvy z roku 1988, jenž byl zřízen protokolem 2 Luganské úmluvy z roku 1988.

Článek 4

1. Zřizuje se stálý výbor složený ze zástupců smluvních stran.

2. Na požádání jedné ze smluvních stran svolá depozitář úmluvy schůzku výboru za účelem:

- konzultace týkající se vztahu mezi touto úmluvou a jinými mezinárodními právními akty;

- konzultace týkající se použití článku 67, včetně zamýšlených přistoupení k právním aktům o zvlášť vymezených věcech podle čl. 67 odst. 1 a navrhovaných právních předpisů podle protokolu 3;

- zvážení přistoupení nových států; konkrétně se výbor může přistupujících států uvedených v čl. 70 odst. 1 písm. c) dotazovat na jejich soudní systémy a na provádění této úmluvy. Výbor může také zvažovat případné změny úmluvy nezbytné pro možnost používat úmluvu v přistupujících státech;

- odsouhlasení nových jazyků platných znění podle čl. 73 odst. 3 této úmluvy a souhlasu s potřebnými změnami přílohy VIII;

- konzultace týkající se přezkoumání úmluvy podle článku 76;

- konzultace týkající se změn příloh I až IV a přílohy VII podle článku 77 odst. 1;

- přijetí změn příloh V až VI podle čl. 77 odst. 2;

- odvolání výhrad a prohlášení učiněných smluvními stranami podle protokolu 1 a za účelem potřebných změn přílohy IX.

3. Výbor zavede za účelem svého fungování a rozhodování jednací řád. Tento řád stanoví možnost konzultovat a rozhodovat písemně.

Článek 5

1. Depozitář může, je-li to zapotřebí, svolat schůzku odborníků, aby si vyměnili názory na fungování úmluvy, zejména s ohledem na vývoj judikatury a nových právních předpisů, které mohou používání úmluvy ovlivnit.

2. Na této schůzce budou přítomni odborníci smluvních stran, států vázaných touto úmluvou, Soudního dvora Evropských společenství a Evropského sdružení volného obchodu. Schůzky se mohou zúčastnit jacíkoli další odborníci, jejichž přítomnost bude považována za vhodnou.

3. Jakékoli potíže vyplývající z fungování úmluvy lze předložit za účelem dalšího jednání stálému výboru, na nějž se odkazuje v článku 4 tohoto protokolu.

PROTOKOL 3 o použití článku 67 úmluvy

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY SE DOHODLY TAKTO:

1. Pro účely této úmluvy bude s ustanoveními, která ve zvláště vymezených věcech upravují příslušnost nebo uznávání nebo výkon rozhodnutí a která jsou nebo budou obsažena v aktech orgánů Evropských společenství, zacházeno stejně jako s úmluvami uvedenými v čl. 67 odst. 1.

2. Pokud by se jedna ze smluvních stran domnívala, že některé ustanovení uvedené v navrhovaných aktech orgánů Evropského společenství není slučitelné s touto úmluvou, zváží smluvní strany neodkladně změnu úmluvy podle článku 76, aniž by byl dotčen postup stanovený protokolem 2.

3. Pokud jedna ze smluvních stran nebo několik stran společně začlení některá nebo všechna ustanovení obsažená v právních aktech orgánů Evropského společenství uvedená v odstavci 1 do svého vnitrostátního práva, bude s těmito ustanoveními vnitrostátního práva zacházeno stejně jako s úmluvami uvedenými v čl. 67 odst. 1.

4. Smluvní strany sdělí depozitáři znění ustanovení uvedených v odstavci 3. K tomuto sdělení bude přiložen překlad do angličtiny a francouzštiny.

PŘÍLOHA I

Pravidla pro určení příslušnosti ve smyslu čl. 3 odst. 2 a čl. 4 odst. 2 jsou tato:

- v Belgii: články 5 až 14 zákona ze dne 16. července 2004 o mezinárodním právu soukromém;

- v Bulharsku: čl. 4 odst. 1 zákoníku mezinárodního práva soukromého;

- v České republice: paragraf 89 zákona č. 99/1963 Sb. (občanský soudní řád) v platném znění,

- v Dánsku: čl. 246 odst. 2 a 3 zákona o soudnictví (*Lov om rettens pleje*),

- v Německu: paragraf 23 občanského soudního řádu (*Zivilprozessordnung*),

- v Estonsku: paragraf 86 občanského soudního řádu ((*tsiviilkohtumenetluse seadustik*),

- v Řecku: článek 40 občanského soudního řádu (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*),

- ve Francii: články 14 a 15 občanského zákoníku (*Code civil*);

- na Islandu: čl. 32 odst. 4 občanského soudního řádu (*Lög um medferd einkamala nr. 1/1991*),

- v Irsku: předpisy, podle nichž je příslušnost založena doručením písemnosti zahajující řízení žalovanému za jeho přechodné přítomnosti v Irsku,

- v Itálii: články 3 a 4 zákona č. 218 ze dne 31. května 1995,

- na Kypru: oddíl 21 odst. 2 zákona č. 14 z roku 1960 o soudnictví, v platném znění,

- v Lotyšsku: oddíl 27 a odstavce 3, 5, 6 a 9 oddílu 28 občanského soudního řádu (*Civilprocesa likums*),

- v Litvě: článek 31 občanského soudního řádu (*Civilinio proceso kodeksas*),

- v Lucembursku: články 14 a 15 občanského zákoníku (*Code civil*),

- v Maďarsku: článek 57 zákonné vyhlášky č. 13 z roku 1979 o mezinárodním právu soukromém (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*),

- na Maltě: články 742, 743 a 744 zákona o organizaci a občanském soudním řádu – kapitola 12 (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili - Kap. 12*) a článek 549 obchodního zákoníku – kapitola 13 (*Kodiċi tal-kummerċ - Kap. 13*),

- v Norsku: oddíl 4-3 odst. 2 druhá věta zákona o soudních sporech (*tvisteloven*),

- v Rakousku: paragraf 99 zákona o organizaci soudnictví (*Jurisdiktionsnorm*),

- v Polsku: články 1103 a 1110 občanského soudního řádu (*Kodeks postępowania cywilnego*), které stanoví příslušnost na těchto základech: žalovaný má bydliště v Polsku,

žalovaný vlastní v Polsku majetek nebo má vlastnická práva vůči majetku v Polsku, objekt sporu se nachází v Polsku nebo skutečnost, že jedna ze stran je polský občan,

- v Portugalsku: články 65 a 65A občanského soudního řádu (*Código de Processo Civil*) a článek 11 zákoníku o řízení v pracovních věcech (*Código de Processo de Trabalho*),

- v Rumunsku: články 148-157 zákona č. 105/1992 o vztazích mezinárodního práva soukromého,

- ve Slovinsku: čl. 48 odst. 2 zákona o mezinárodním právu soukromém a soudním řádu (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) ve vztahu s čl. 47 odst. 2 občanského soudního řádu (*Zakon o pravdnem postopku*) a článek 58 zákona o mezinárodním právu soukromém a soudním řádu (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) ve vztahu k článku 59 občanského soudního řádu (*Zakon o pravdnem postopku*),

- na Slovensku: články 37 až 37e zákona č. 97/1963 o mezinárodním právu soukromém a souvisejícím soudním řádu,

- ve Švýcarsku: le for du lieu du séquestre/Gerichtsstand des Arrestortes/foro del luogo del sequestro ve smyslu článku 4 loi fédérale sur le droit international privé/Bundesgesetz über das internationale Privatrecht/legge federale sul diritto internazionale privato,

- ve Finsku: druhá, třetí a čtvrtá věta odstavce 1 oddílu 1 kapitoly 10 občanského soudního řádu (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*),

- ve Švédsku: první věta odstavce 1 oddílu 3 kapitoly 10 občanského soudního řádu (*rättegångsbalken*),

- ve Spojeném království: předpisy, podle nichž je příslušnost založena:

a) doručením písemnosti zahajující řízení žalovanému za jeho přechodné přítomnosti ve Spojeném království, nebo

b) existencí majetku žalovaného ve Spojeném království nebo

c) zajištěním majetku, který se nachází ve Spojeném království, žalobcem.

PŘÍLOHA II

Soudy nebo příslušné orgány, u kterých se podává návrh podle článku 39 této úmluvy:

- v Belgii: „*tribunal de première instance*“ nebo „*rechtbank van eerste aanleg*“ nebo „*erstinstanzliches Gericht*“,

- v Bulharsku: „*Софийски градски съд*“,

- v České republice: „*okresní soud*” nebo „*soudní exekutor*”,

- v Dánsku: „*byret*“,

- v Německu:

  a) předsedovi senátu u „*Landgericht*“;

  b) notáři při postupu prohlášení vykonatelnosti veřejné listiny,

- v Estonsku: „*maakohus*” (okresní soud),

- v Řecku: „*Μονομελές Πρωτοδικείο*“,

- ve Španělsku: „*Juzgado de Primera Instancia*“,

- ve Francii:

  a) „*greffier en chef du tribunal de grande instance*“,

  b) „*président de la chambre départementale des notaires*“ v případě žádosti o prohlášení vykonatelnosti notářské veřejné listiny,

- v Irsku: „*High Court*“,

- na Islandu: „*heradsdomur*“,

- v Itálii: „*corte d'appello*“,

- na Kypru: „*Επαρχιακό Δικαστήριο*“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, „*Οικογενειακό Δικαστήριο*”,

- v Lotyšsku: „*rajona (pilsētas) tiesa*”,

- v Litvě: „*Lietuvos apeliacinis teismas*”,

- v Lucembursku: předsedovi senátu u „*tribunal d'arrondissement*“,

- v Maďarsku: „*megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság*” a v Budapešti „*Budai Központi Kerületi Bíróság*”,

- na Maltě: „*Prim' Awla tal-Qorti Ċivili*” nebo „*Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*” nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, „*Reġistratur tal-Qorti*” prostřednictvím „*Ministru responsabbli għall-Ġustizzja*”,

- v Nizozemsku: „*voorzieningenrechter van de rechtbank*“,

- v Norsku: „*tingrett*“,

- v Rakousku: „*Bezirksgericht*“,

- v Polsku: „*sąd okręgowy*“,

- v Portugalsku: „*Tribunal de Comarca*“,

- v Rumunsku: „*Tribunal*“,

- ve Slovinsku: „*okrožno sodišče*“,

- na Slovensku:odvolací soud prostřednictvím okresního soudu, proti jehož rozhodnutí je odvolání podáváno,

- ve Švýcarsku:

a) co se týče rozhodnutí přikazujících zaplacení peněžité částky, je to „*juge de la mainlevée*“ / „*Rechtsöffnungsrichter*“ / „*giudice competente a pronunciare sul rigetto dell'opposizione*“*,* v rámci postupu podle článků 80 a 81 zákona *loi fédérale sur la poursuite pour dettes et la faillite / Bundesgesetz über Schuldbetreibung und Konkurs / legge federale sulla esecuzione e sul fallimento.*

b) co se týče rozhodnutí přikazujících jiné plnění než zaplacení peněžité částky, je to „*juge cantonal d'exequatur*“ *compétent / zuständiger* „*kantonaler Vollstreckungsrichter*“ / „*giudice cantonale*“ *competente a pronunciare l'exequatur,*

- ve Finsku: „*käräjäoikeus/tingsrätt*“,

- ve Švédsku: „*Svea hovrätt*“,

- ve Spojeném království:

a) v Anglii a Walesu u „*High Court of Justice*“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, u „*Magistrate's Court*“ prostřednictvím „*Secretary of State*“;

b) ve Skotsku u „*Court of Session*“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, u „*Sheriff Court*“ prostřednictvím „*Secretary of State*“;

c) v Severním Irsku u „*High Court of Justice*“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, u „*Magistrate's Court*“ prostřednictvím „*Secretary of State*“;

d) na Gibraltaru u „*Supreme Court of Gibraltar*“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, u „*Magistrate's Court*“ prostřednictvím „*Attorney General of Gibraltar*“.

PŘÍLOHA III

Soudy, u kterých se podává opravný prostředek podle čl. 43 odst. 2 této úmluvy:

- v Belgii:

a) pokud jde o opravné prostředky podané žalovanou osobou, „*tribunal de première instance*“ nebo „*rechtbank van eerste aanleg*“ nebo „*erstinstanzliches Gericht*“,

b) pokud jde o opravné prostředky podané žalobcem: „*cour d'appel*“ nebo „*hof van beroep*“,

- v Bulharsku: „*Апелативен съд – София*“,

- v České republice: odvolací soud prostřednictvím okresního soudu,

- v Dánsku: „*landsret*“,

- ve Spolkové republice Německo: „*Oberlandesgericht*“,

- v Estonsku: „*ringkonnakohus*“,

- v Řecku: „*Εφετείο*“,

- ve Španělsku: „*Juzgado de Primera Instancia*“, který vydal napadené rozhodnutí, o němž má v rámci řízení o opravném prostředku rozhodnout *Audiencia Provincial*,

- ve Francii:

a) „*cour d'appel*“ pro rozhodnutí o přípustnosti podaného odvolacího prostředku,

b) předsedovi senátu u „*tribunal de grande instance*“ pro rozhodnutí o zamítnutí opravného prostředku,

- v Irsku: „*High Court*“,

- na Islandu: „*heradsdomur*“,

- v Itálii: „*corte d'appello*“,

- na Kypru: „*Επαρχιακό Δικαστήριο*“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, „*Οικογενειακό Δικαστήριο*”,

- v Lotyšsku: „*Apgabaltiesa*” prostřednictvím „*rajona (pilsētas) tiesa*“,

- v Litvě: „*Lietuvos apeliacinis teismas*”,

- v Lucembursku: „*Cour supérieure de Justice*“, který zasedá jako soud pro opravné prostředky v civilních věcech,

- v Maďarsku: u místního soudu v místě sídla okresního soudu (v Budapešti u Ústředního okresního soudu Budy); o opravném prostředku rozhoduje okresní soud (v Budapešti Soud hlavního města),

- na Maltě: u „*Qorti ta' l-Appell*“ v souladu s postupem stanoveným pro opravné prostředky v „Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili - Kap.12“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, prostřednictvím „*ċitazzjoni*“ u „*Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*“,

- v Nizozemsku:

a) pro žalovaného: u „*arrondissementsrechtbank*“,

b) pro žalobce: u „*gerechtshof*“,

- v Norsku: „*lagmannsrett*“,

- v Rakousku: u „*Landesgericht*“ prostřednictvím „*Bezirksgericht*“,

- v Polsku: u „*sąd apelacyjny*“ prostřednictvím „*sąd okręgowy*“,

- v Portugalsku: „*Tribunal da Relação*”, é o tribunal competente. Os recursos interpõem-se, nos termos da legislação nacional em vigor, por meio de requerimento, dirigido ao tribunal que proferiu a decisão recorrida,

- v Rumunsku: „*Curte de Apel*“,

- ve Slovinsku: „*okrožno sodišče*“,

- na Slovensku: „*okresný súd*”,

- ve Švýcarsku: „*tribunal cantonal /Kantonsgericht / tribunale cantonale*“,

- ve Finsku: „*hovioikeus / hovrätt*“,

- ve Švédsku: „*Svea hovrätt*“,

- ve Spojeném království:

a) v Severním Irsku u „*High Court of Justice*“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, u „*Magistrate's Court*“;

b) ve Skotsku u „*Court of Session*“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, u „*Sheriff Court*“;

c) v Severním Irsku u „*High Court of Justice*“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, u „*Magistrate's Court*“;

d) na Gibraltaru u „*Supreme Court of Gibraltar*“ nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, u „*Magistrate's Court*“.

PŘÍLOHA IV

Opravné prostředky podle článku 44 úmluvy jsou tyto:

- v Belgii, Řecku, Španělsku, Francii, Itálii, Lucembursku a Nizozemsku kasační stížnost,

- v Bulharsku: „*обжалване пред Върховния касационен съд*“,

- v České republice: „*dovolání*” a „*žaloba pro zmatečnost*”,

- v Dánsku: opravný prostředek u „*højesteret*“, se svolením „*Procesbevillingsnævnet*“,

- ve Spolkové republice Německo: „*Rechtsbeschwerde*“,

- v Estonsku: „*kassatsioonikaebus*”,

- v Irsku: opravný prostředek omezený na právní otázky u „*Supreme Court*“,

- na Islandu: opravný prostředek u „*Hæstiréttur*“,

- na Kypru: opravný prostředek podaný u Nejvyššího soudu,

- v Lotyšsku: opravný prostředek u „*Augstākās tiesas Senāts*“ prostřednictvím „*Apgabaltiesa*“,

- v Litvě: opravný prostředek u „*Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*“,

- v Maďarsku: „*felülvizsgálati kérelem*”,

- na Maltě: žádný další opravný prostředek neexistuje; jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, je zde „*Qorti ta' l-Appell*” v souladu s postupem stanoveným k podání opravných prostředků v „kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili – Kap. 12”,

- v Norsku: opravný prostředek u „*Hoyesteretts Ankeutvalg*“ nebo „*Hoyesterett*“,

- v Rakousku: „*Revisionsrekurs*“,

- v Polsku: „*skarga kasacyjna*”,

- v Portugalsku: opravný prostředek omezený na právní otázky,

- v Rumunsku: „*contestatie in anulare*“ nebo „*revizuire*“,

- ve Slovinsku: opravný prostředek podaný u „*Vrhovno sodišče Republike Slovenije*“

- na Slovensku: „*dovolanie*”,

- ve Švýcarsku: „*recours devant le Tribunal fédéral*“ / „*Beschwerde beim Bundesgericht*“ / „*ricorso davanti al Tribunale federale*“,

- ve Finsku: opravný prostředek u „*korkein oikeus / högsta domstolen*“,

- ve Švédsku: opravný prostředek u „*Högsta domstolen*”,
- ve Spojeném království: jediný opravný prostředek omezený na právní otázky.

PŘÍLOHA V

Osvědčení podle článků 54 a 58 úmluvy o soudních rozhodnutích a soudních smírech

1. Země původu

2. Soud nebo příslušný orgán vydávající osvědčení

2.1. Název

2.2. Adresa

2.3. Tel. / fax / e-mail

3. Soud, který vydal soudní rozhodnutí / schválil soudní smír*

3.1. Označení soudu

3.2. Sídlo soudu

4. Soudní rozhodnutí / soudní smír*

4.1. Datum

4.2. Jednací číslo / spisová značka

4.3. Účastníci soudního rozhodnutí / soudního smíru*

4.3.1. Jméno(a) žalobce(ů)

4.3.2. Jméno(a) žalovaného(ných)

4.3.3. Případné(á) jméno(a) další(ch) stran(y) řízení

4.4. Datum doručení návrhu na zahájení řízení, byl-li vydán rozsudek pro zmeškání

4.5. Znění výroku rozsudku / soudního smíru*, které je připojeno k tomuto osvědčení

5. Jména stran řízení, kterým byla poskytnuta právní pomoc.

Rozhodnutí / soudní smír* je vykonatelné(ý) v členském státě původu (články 38 a 58 úmluvy) proti:

Jméno:

V …… dne ……

Podpis a/nebo razítko …….

* Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA VI

Osvědčení podle čl. 57 odst. 4 úmluvy o veřejných listinách

1. Země původu

2. Soud nebo příslušný orgán vydávající osvědčení

2.1. Název

2.2. Adresa

2.3. Tel. / fax / e-mail

3. Orgán, který veřejnou listinu ověřil

3.1. (Popřípadě) orgán, který vyhotovil veřejnou listinu

3.1.1. Název a označení orgánu

3.1.2. Sídlo orgánu

3.2. (Popřípadě) orgán, který veřejnou listinu zaregistroval

3.2.1. Druh orgánu

3.2.2. Sídlo orgánu

4. Veřejná listina

4.1. Označení veřejné listiny

4.2. Datum

4.2.1. kdy byla vydána

4.2.2. pokud se liší: ke kterému byla veřejná listina zaregistrována

4.3. Jednací číslo / spisová značka

4.4. Účastníci písemného právního úkonu

4.4.1. Jméno věřitele

4.4.2. Jméno dlužníka

5. Znění vykonatelné pohledávky, která je přiložena k tomuto osvědčení.

Veřejná listina je vykonatelná vůči dlužníkovi ve státě původu (čl. 57 odst. 1 úmluvy).

V ……. dne ……..

Podpis a/nebo razítko …

PŘÍLOHA VII

Úmluvy, jež se podle článku 65 této úmluvy nahrazují, jsou zejména tyto:

- Smlouva mezi Švýcarskou konfederací a Španělskem o vzájemném výkonu soudních rozhodnutí v občanských nebo obchodních věcech, podepsaná v Madridu dne 19. listopadu 1896,

- Úmluva mezi Republikou československou a Švýcarskou konfederací o uznání a výkonu soudních rozhodnutí a Dodatkový protokol, podepsaná v Bernu dne 21. prosince 1926,

- Úmluva mezi Švýcarskou konfederací a Německou říší o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a rozhodčích nálezů, podepsaná v Bernu dne 2. listopadu 1929,

- Úmluva mezi Dánskem, Finskem, Islandem, Norskem a Švédskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, podepsaná v Kodani dne 16. března 1932,

- Úmluva mezi Švýcarskou konfederací a Itálií o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, podepsaná v Římě dne 3. ledna 1933,

- Úmluva mezi Švédskem a Švýcarskou konfederací o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a rozhodčích nálezů, podepsaná ve Stockholmu dne 15. ledna 1936,

- Úmluva mezi Švýcarskou konfederací a Belgií o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a rozhodčích nálezů, podepsaná v Bernu dne 29. dubna 1959,

- Úmluva mezi Rakouskem a Švýcarskou konfederací o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, podepsaná v Bernu dne 16. prosince 1960,

- Úmluva mezi Norskem a Spojeným královstvím o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských věcech, podepsaná v Londýně dne 12. června 1961,

- Úmluva mezi Norskem a Spolkovou republikou Německo o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a dalších exekučních titulů v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Oslu dne 17. června 1977,

- Úmluva mezi Dánskem, Finskem, Islandem, Norskem a Švédskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských věcech, podepsaná v Kodani dne 11. října 1977, a

- Úmluva mezi Norskem a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských věcech, podepsaná ve Vídni dne 21. května 1984.

PŘÍLOHA VIII

Jazyky, na něž se odkazuje v článku 79 této úmluvy, jsou bulharština, čeština, dánština, holandština, angličtina, estonština, finština, francouzština, němčina, řečtina, maďarština, islandština, italština, irština, lotyština, litevština, maltština, norština, polština, portugalština, rumunština, slovenština, slovinština, španělština a švédština.

PŘÍLOHA IX

Státy a právní předpisy, na něž se odkazuje v článku II protokolu 1:

- Německo: články 68, 72, 73 a 74 občanského soudního řádu (*Zivilprozeßordnung*), které platí pro oznámení sporu,

- Rakousko: paragraf 21 občanského soudního řádu (*Zivilprozessordnung*), který platí pro oznámení sporu,

- Maďarsko: články 58 až 60 občanského soudního řádu (*Polgári perrendtartás*), které platí pro oznámení sporu,

- Švýcarsko – co se týče kantonů, jejichž použitelný občanský soudní řád se nevztahuje na soudní příslušnost uvedenou v čl. 6 odst. 2 a v článku 11 této úmluvy: odpovídající ustanovení, která platí pro oznámení sporu (*litis denuntiatio*) podle použitelného občanského soudního řádu.

Za Dánsko

Za Evropské společenství

Za Island

Za Norské království

Za Švýcarskou konfederaci